

Sata lämmintä sydäntä

Sata lämmintä sydäntä

Saija Mustaniemi (toim.)

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Kankaanpää 2011

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Sarja D, muut julkaisut 2/2011

ISBN 978-951-633-071-9
ISBN 978-951-633-072-6 PDF
ISSN 1457-0718

Julkaisija:
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Tiedepuisto 3, 28600 Pori
Puh. (02) 620 620 3000
www.samk.fi

Valokuvaus | SAMK, Kuvataide Kankaanpää, Saija Mustaniemi
Taitto | SAMK, Kuvataide Kankaanpää, Saija Mustaniemi

Paino | Eura Print Oy, Eura
Paperi | kannot Trucard Duo Matt 300g, sisäsivut Galerie Art Silk 170 g

Sisällys

Johdanto	7
Vaihe 1: Työpajat	11
Vaihe 2: Näyttely	26
Vaihe 3: Lopuksi	42
Lähteet	44
Teokset	46

Johdanto

Sata Lämmintä Sydäntä on Pohjois-Satakunnan alueella 1.4.2010–31.3.2011 toiminut hyvinvointisektorin taidesisältöinen työpaja- ja näyttelyhanke.

Ideoinnin taustalla oli Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi 2009 sekä Liisa Juhantaloon 2007 valmistunut Taide hoitaa -tutkimus (SAMK 2007), jossa selvitettiin ulkoatuotetun taiteen vastaanottoa hoiva- ja hoitolaitoksissa.

Sata Lämmintä Sydäntä -hankkeen yhtenä päätavoitteena oli aikaansaada toimiva konsepti, joka lisäisi hyvinvointia, luovuutta ja kommunikaatiota yksityisissä sekä julkisissa hoitoalan organisaatioissa.

Hankkeen toiminnalla on pyritty kannustamaan hoitosektoria hyödyntämään paremmin työntekijöiden sekä asiakkaiden luovaa kapasiteettia omaa toimintaympäristöä parannettaessa.

Keskeisenä tavoitteena on ollut potilaiden, asiakkaiden ja työyhteisöjen viihtyvyyden sekä yhteenkuuluvuuden parantaminen.

100LS ottaa taidesisältöisenä sosiaalipoliittisena toimenpiteenä kantaa laitostumiseen sekä yhteiskunnalliseen osattomuuteen.

Hanke tarjosi mahdollisuuden tasa-arvoisempaan harrastustoimintaan sekä kulttuuritoiminnalliseen osallisuuteen, myös laitoksissa asuville henkilöille.

100LS-toiminnan maantieteellisenä kohdealueena oli Pohjois-Satakunta. Toimintaa järjestettiin Kankaanpäässä, Karviassa sekä Jämijärvellä. Toiminta oli Leader-rahoitteista.

Sata Lämmintä Sydäntä -toimintaan sisältyivät työpajat hoiva- ja hoitolaitoksissa, näyttely sekä tiedottamiseen perustuva kommunikatio kulttuurin ja hoitosektorin yhteisen verkoston luomiseksi.

Sata Lämmintä Sydäntä -hankkeessa järjestettiin yhteensä 14 työpajaa. Työpajat oli teemoitettu ohjaajan, ryhmän tai käytettävien tekniikoiden sekä materiaalien mukaan.

Työpajoissa tuotetuista taide- ja käsitöistä koottiin taiteilijoiden avulla näyttelypaikkoihin installoituja kokonaisvaltaisempia teoksia. Näyttely käynnistyi helmikuussa 2011. Kaikkien teosten on tarkoitus olla lahjoitus osallistuneelle taholle sekä jäädä mahdollisimman pysyvästi esille laitoksiin.

Näyttely toimii yhtenä kokonaisuutena samanaikaisesti useassa paikassa ja se on myös dokumentoituna ja seurattavissa blogissa.

Näytteilleasettajina oli toiminta-alueen hoitokulttuurin organisaatioita sekä yksityisiä että julkisia. Näyttely on kuratoitu ammattitaiteilijoiden toimesta näytteilleasettajien toivomuksia kuullen ja näiden asiakkaiden yksityisyydensuojaa sekä toimintamahdollisuuksia kunnioittaen.

Hankkeen projektikoordinaattorina haluan kiittää kaikkia työpajoihimme osallistuneita upeasta taiteellisesta panoksesta ja mahtavasta teoskavalkadista.

Lisäksi kiitos kuuluu hankkeen työryhmälle, kuvataiteilija Tiina Vehkaperälle, kuvataiteilija Sanna Pappilalle, T&K-koordinaattori Tomi Kuusimäelle, kaikille yhteistyökumppaneillemme sekä erityisesti idean äidille, tukijallemme sekä varmasti Suomen idearikimmalle sydänaktiiville, Liisa Juhantalolle.

Kantissa 16.3.2011

Saija Mustaniemi

I

ME

Ihminen

ON

Sanni Kalvo

JATA

OS

Vaihe 1: Työpajat

100LS-hankkeen työpajajakson tavoitteena oli mahdollistaa laitoksissa asuville henkilöille taidetoimintaan osallistuminen perustuen kulttuuridemokratiaan.

Tavoitteena oli kehittää ja kokeilla taidelähtöisiä vanhustyön malleja sekä avata yhteistyötä taiteilijoiden sekä hoito- ja hoivalaitosten välillä. Keskeisenä tavoitteena oli osallistuneiden aktiivointi ja sosiaalisten kontaktien lisääminen.

Työpajatoiminnassa haluttiin tuoda yhteisötai-
de sekä taiteen soveltaminen osaksi hoito- ja hoivayhteisöjen toimintaa.

Kuusi työpajaa toteutettiin Kuntoutuskeskus Kankaanpään asiakkaille, kuusi työpajaa Pohjois-Satakunnan peruspalvelu- ja liikelaitoskuntayhtymän (PoSa) asiakkaille sekä kaksi kokeellista laulutyo-pajaa yksityisille Onnikodin ja Koivurinteen palvelutaloille.

Työpajojen yhteenlasketuksi osallistujamääräksi kertyi yli 100 henkilöä. Osallistujia Kuntoutuskeskuksen työpajoihin saatiin noin 40, PoSan osuus kaikista työpajoihin osallistuneita oli noin 60 henkilöä.

Eniten osallistujia oli PoSan muistikahvilan, Jämijärven Kielokodin sekä Onnikodin ja Koivurinteen työpajoissa, kaikissa noin 20 henkilöä. Kuntoutuskeskus Kankaanpään työpajoista suosituin oli yhteisöllinen kokemusmaalaus, johon saatiin noin 15 maalaria.

Tässä kokeellisessa ja kehittäessässä vaiheessa testattiin eri sisältöisiä, eri paikoissa järjestettäviä työpajoja sekä eri asiakas- ja ryhmäpohjalle tuotettuina. Kaikissa yhteistä oli kuitenkin yhteisötaitteeseen pohjautuva lähestymistapa sekä sosiokulttuurinen innostaminen.

Ilokirjontaa

7.6.2010 Sydäntupa, Kankaanpää

Ensimmäisen työpajan teemana oli kollektiivinen kertomus. Kertomalla jaetaan ja ymmärretään kokemuksia, luodaan luottamusta ja vahvistetaan ryhmiä. Sydäntuvalla työstettiin yhteisöteosta: Ilokirjontaa, joka koostui kierätystekstiileistä sekä sanataiteesta.

Sydäntuvalla oli mahdollisuus kokeilla erilaisia ilmaisukeinoja ja uuden yhdistelemistä. Osallistujia haluttiin kannustaa luovaan sekä moninaisia ratkaisuja etsivään ajatteluun ja työskentelyyn.

Tupa oli kaikille avoin.

Pajunpesä

21.9.2010 Kuntoutuskeskus

Kankaanpää

Toisessa työpajassa materiaalina käytettiin pajua ja metodina oli muun muassa kokeellinen pajuntyöstö teemalla Pajunpesä.

Tarkoituksena oli taivuttaa ja rullata pajua taiteen käyttöön, vapaasti yhdistellen myös muita materiaaleja, kuten rautalankaa ja juuttinarua, jotka perinteisesti voidaan nähdä vain pajuntyön sidosmateriaaleina.

Tupa oli järjestetty Kuntoutuskeskus Kankaanpään asiakkaille.

Villihuovutus

23.9.2010 Kuntoutuskeskus

Kankaanpää

Kolmas työpaja sai Kankaanpään Opistolta apua huovuttamisen tekniikkaan. Opiskelijaharjoittelijat opastivat niin neulahuovutuksessa kuin myös kokeellisemmassa tuotannossa.

Työpajan nimi kuvaa hyvin tekemisen lähtökohtia; perinteisiä tekniikoita unohtamatta annetaan villan viedä.

Tupa oli järjestetty Kuntoutuskeskus Kankaanpään asiakkaille.

Kokemusmaalaus

28.9.2010 Kuntoutuskeskus

Kankaanpää

Neljäs työpaja toteutettiin kokeellisesti kuntoutuskeskuksen aulassa. Työpajan siirtäminen verastiloista julkisempaan tilaan alensi osallistumiskynnystä ja toi lisää innokkaita tekijöitä toimintaan.

Kokemusmaalaus toimi myös asiakkaiden sisäisen viestinnän välineenä ja mukavana kohtaamispaikkana kuntoutuskeskuksen asiakkaille sekä henkilökunnalle.

Mietekirjonta

30.9.2010 Kuntoutuskeskus

Kankaanpää

Viidennessä työpajassa otettiin uudelleen käyttöön kierrätysmateriaalina saadut pesytyt ja tärkätyt kangasnenäliinat.

Tavoitteena oli kerätä tekijöiltä mietelauseita tai mottoja, jotka voi kirjoa kangasliinoihin yhteiseksi, kuvaavaksi tarinaksi.

Työpaja oli suunnattu Kuntoutuskeskus Kankaanpään asiakkaille ja se toteutettiin kuntoutuskeskuksen ala-aulassa.

Huovutusposte

7.10.2010 Sydäntupa, Kankaanpää

Kuudes työpaja järjestettiin Sydäntuvalla Kankaanpäässä. Tupa oli kaikille avoin ja sen sisältönä oli tuottaa teosideoita ja materiaalia tulevaan 100LS-näyttelyyn.

Työpajassa oli pääosassa huovutusmateriaalin työstäminen, mutta tarjolla oli myös paljon muita inspiroivia materiaaleja kuten tekstiilikovetetta sekä runsaasti lahjoitukseen saatua kierrätysmateriaalia, pitsiliinoista lääkepurkkeihin.

Muistikahvila

13.10.2010 Kankaanpään taidekoulu

PoSan sisällä toimivalle muistikahvilaryhmälle järjestettiin oma työpaja Satakunnan ammattikorkeakoulun Kankaanpään kuvataiteen tiloissa.

Työpajamateriaaleina oli kipsinaamioita, heijastavia paperilautasia sekä säilöttyjä tuoksujä.

Keskusteleavassa työpajassa syntyi taidokkaita omakuvia, värikästä keskustelua sekä muistelua taidekoulun historiasta.

Kylä

9. ja 10.11.2010 Kuntoutuskeskus

Kankaanpää

Viimeiset työpajat Kuntoutuskeskukselle järjestettiin kaksiosaisena savireliefityöpajana.

Savesta muotoiltiin mielen kylää, jossa yhteisöllisyys elää ja voi hyvin.

Sypressipihaisia mummonmökkejä syntyi kahtena peräkkäisenä päivänä espanjansavesta vaivaamalla ja terapeuttisesti pyörittämällä.

Tekstiilikollaasi 1

15.11.2010 Palvelukeskus Iltarusko,
Karvia

Kymmenes työpaja vietiin PoSan toimipisteeseen Karviaan.

Karvian työpajan kohderyhmänä olivat palvelukeskuksen vakiasukkaat sekä kotipalvelun asiakkaat, joiden saunomisiltapäivään työpaja ajoitettiin.

Työpajassa työstettiin herkullista kierrätystekstiiliseinävaatetta, joka muistutti tekijöitä omasta käsityöhistoriasta.

Tekstiilikollaasi 2

15.11.2010 Kielokoti,

Jämijärvi

Myös yhdenentoista työpajan pitopaikkana oli PoSan toimipiste, Kielokoti Jämijärvellä.

Jämijärvellä tekemisen sisältönä oli Karvian tapaan tekstiilikollaasi kierrätysmateriaalista.

Jämijärvellä mukavan yhdessäolon lomassa kului yltäkylläisesti pitsiä, kultalankaa sekä kukka-aiheita.

Kuvailumaalaus

18.11.2010 PoSan sairaala 1 ja 2,
Kankaanpää

Kahdestoista työpaja suuntautui Posan vuodeosastojen päivähuoneisiin. Kuvailumaalauksen ideana oli kerätä aiheita vuodeosastoille sijoitettavaan taiteeseen sekä tarjota mahdollisuus keskusteluun.

Päivätalassa oli mahdollisuus maalata opastetusti. Yksi työpajaohjaaja kiersi potilas-huoneissa luonnostelemassa sekä kuulostelemassa potilaiden mielteitä.

Vuodeosastotyöpajaan saatiin positiivisena yllätyksenä virkistävää, elävää musiikkia erään potilaan toimesta.

Laulutyöpajat

Maaliskuu 2011, Onnikoti, Jämijärvi
ja Koivurinne, Kankaanpää

Näyttelytyöpajojen lisäksi 100LS-hankkeessa järjestettiin kaksi kokeellisempaa sekä useampia käyntikertoja sisältävää laulutyöpajaa.

Työpajoissa oli yhdisteltynä moninaista taidesisältöä. Musiikkipainotteisen osuuden työpajaan oli ideoinut Talvikki Äkräs.

Äkräs sanoitti ja sävelsi keskustelujen pohjalta molempien työpajapaikkojen yhteisöille omat laulut kuvaamaan palveluasumisen olemista ja arkea.

Työpajojen palaute

Työpajojen onnistumista ei voi arvioida pelkäämään osallistujamäärän perusteella vaihtelevien sisältöjen sekä ryhmäpohjien vuoksi. Muutamat järjestetyt työpajat toimivat intiiminä kokonaisuutena ja laadulliset arviointikriteerit nousivat aina määrällisiä tärkeämmiksi.

Erityisesti PoSalle toteutetussa sairaalatyöpajassa henkilökohtaiset kontaktit sekä läsnäoleminen olivat tärkeämmässä asemassa kuin toiminnallisuus ja tuotteliaisuus.

Valmiin, sitoutuneen ryhmän kanssa työskentely koettiin helpoimmaksi sekä se oli myös tuotteliain. Ihmisten kynnys osallistua vapaaehtoiseen toimintaan on useasti melko korkea. Tämä pätee kaikkiin, niin potilaisiin kuin henkilökuntaankin.

Palvelukeskuksissa toteutetut työpajat perustuivat hyvin pitkälti keskustelulle, tarkemmin osallistuneiden kuuntelemiselle, lähinnä taiteesta ja käsitöistä, mutta myös muusta - historiasta nykypäivään saakka.

Parhaimmillaan työpajat olivat koko yhteisön

toimintaa, jossa taiteilijoiden ja vanhusten/osallistuneiden lisäksi oli aktiivisena mukana myös hoitohenkilökuntaa.

Henkilökunnan sitoutumisen avulla työpajat koettiin osaksi arkea, eivätkä ne ainoastaan jääneet taiteilijavetoiseksi, irralliseksi toiminnaksi. Myös koko yhteisön osallistuminen toi esille toiminnan tarpeellisuuden ja tätä kautta pohdintoja taidetyöpajojen jalkauttamisesta osaksi arkea.

Henkilökunnan sitoutumisen lisäksi onnistumiseen vaikuttivat oleellisesti ryhmä ja paikka. Valmis ryhmäpohja oli huomattavasti helpompi motivoida ja saada toimimaan kun taas satunnaisesti mukaan innostetut asiakkaat. Työpaja on kannattavampi viedä sinne missä asiakkaat ovat, tutussa ryhmässä tai tutussa ympäristössä.

Työpajoista saatu palaute on ollut positiivista. Etenkin vanhukset kokivat vaihtelua sekä iloa erilaisen päiväsisällön johdosta. Työpajojen suurin anti erityisesti laitoksissa asuville vanhuksille tuntui olevan yhdessä oleminen ja se, että kuunneltiin ja oltiin kiinnostuneita jokaisesta ihmisestä.

Kaikkien taide- ja käsityöhistoria oli mielenkiintoista ja tärkeää työpajasisältöä. Fyysisesti rajoittuneilla työpajaan osallistuneilla tärkeimmäksi nousi katseleminen ja mukana oleminen.

Nautintoa tuotti se kun näki jonkun toisen tekevän tuttuja kirjontapistoja tai sekoittavan mielenkiintoisia värejä kankaalle.

Ne osallistujat, jotka kykenivät itse tekemään käsin, saivat haastetta siitä, että kyseessä oli yhteisöllinen taideprojekti. Kenenkään yksilösuoritusta ei mitattu erikseen, vaan jokaisen panos luo jotain uutta ja yhteistä. Myös mielipiteitä taiteesta vaihdettiin ja pohdittiin ikuista kysymystä; mitä taide oikein on?

Parhaimmassa tapauksessa työpajat herättivät keskustelua, mikä jatkui vielä työpajan loputtuakin. Esimerkiksi Jämijärvellä Kielokoti oli saanut uuden puheenaiheen tekstiilikollaa- sin harsimisen jälkeen useiksi viikoiksi.

Positiivista palautetta on edelleen tullut. Näytteillä oleva työ *Omakuva* Seniorineuvolassa Kankaanpäässä palauttaa Muistikahvilatyöpajan vielä osallistuneiden mieliin, kun he odottavat pääsyä muistihoitajalle.

Seniorineuvolan asiakkaat ovat tunnistaneeet omatekemiään osoitta teoksesta ja olleet ylpeitä esillä olevista töistään.

Positiivinen palaute sijoitetuista teoksista tukee myös koko 100LS-konseptin onnistumista siitä näkökulmasta, että valmis yhdessä tuotettu teos on yhtä tärkeässä asemassa kuin työpaja.

Työpaja voimauttaa tilannesidonnaisesti, mutta esillä oleva yhteisötaideteos, mihin oma työnjälki on kelpuutettu, nostaa potilaiden/asiakkaiden itsetuntoa ja antaa mielihyvää vielä pitkään.

Yhteenvetona työpajajakso vastasi sille asetettuihin tavoitteisiin ja tuotti iloa niin ohjaajille kuin ohjattavillekin. Vuodatettiin työpajoissa jopa muutamia kyyneleitäkin, mutta vain ilosta ja liikuttumisesta.

Monille osallistuneille huomioonottaminen, heistä kiinnostuminen ja kuunteleminen yhdistettynä visuaaliseen toimintaan, sai tunteet pintaan ja silmät kostumaan. Tämä viestii ainoastaan toiminnan tarpeellisuudesta ja laajasta kosketuspinnasta.

Vaihe 2: Näyttely

Hankkeessa oli tammikuun 2011 ajan teosten kuratointi sekä kokoamisjakso. Tässä vaiheessa lopulliset teokset viimeisteltiin ja ne koottiin näyttelypaikkojen tarpeita palveleviksi. Tavoitteena oli saada helmikuussa avattavaan näyttelyyn, jokaiseen osallistujapaikkaan, työpaja-liitännäisiä teoksia kattavasti esille.

Useassa paikassa samanaikaisesti toteutuvan näyttelyn teokset olivat tekijöidensä näköisiä ja kuvastivat hyvin sydäntöyö-pajojen toimintamuotoa; yhdessä olemista ja innostavaa tekemistä.

Näyttely käynnistyi ystävänpäivänä 14.2.2011. Teoksia tutkittiin näyttelyavajaiskiertueella julkisen taiteen näkökulmasta.

Hyvän julkisen taiteen kriteerit eivät ole välttämättä aina samat kuin hyvän taiteen; se mikä taidemaailmassa nähdään hyvänä ja taiteena ei välttämättä ole samankaltaista hyvää suuralle yleisölle.

Julkisessa tilassa oleva taide sijoitetaan ensisijaisesti ympäristön sekä yhteisön ehdoilla.

Julkinen taide saa ja sen on hyvä herättää keskustelua, mutta sillä ei ole oikeutta hallita eikä ohjailta tilaa eikä tilankäyttäjiä.

Näyttelyteokset ovat merkityksellisiä ja tekniikoidenkin kautta mielenkiintoisia erityisesti hoitolaitosten vakiasukkailla, sillä niiden tekemisessä ja ideoinnissa on saanut itse olla konkreettisesti mukana. Valmiissa 100LS-teoksessa moni voi nähdä oman luomuksensa tärkeänä osana kokonaisuutta.

100LS-näyttelyn teoksia on esillä kolmessa eri kunnassa, Kankaanpäässä, Jämijärvellä sekä Karviassa.

Näytteilleasettajina toimivat hoiva- ja hoitolaitokset. Kankaanpäässä Pääterveysasema ja vuodeosastot, Seniorineuvola, Toukolanhoivi sekä Kuntoutuskeskus.

Jämijärvellä näyttelypaikkana on Kielokoti ja Karviassa Palvelukeskus Iltarusko, molemmissa on esillä palvelukeskusten asiakkaille järjestetyssä työpajassa syntyneet tekstiiliko-
laasit.

A pair of white, crocheted gloves is displayed against a red brick wall. The gloves are hanging from a thin wire. The top glove is slightly out of focus, while the bottom glove is in sharp focus, showing the intricate crocheted texture. The background is a dark, shadowed area on the left and the brick wall on the right.

Sisar hento valkoinen
Pääterveysasema, päivystystila +
eteinen

Sateenkaari
Pääterveysasema, eteinen

Pehmeässä varjossa + Sydäntöhtöri,
lastenneuvolan odotustila

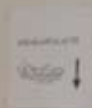

Rukousrullat,
Pääterveysasema, osastokäytävä

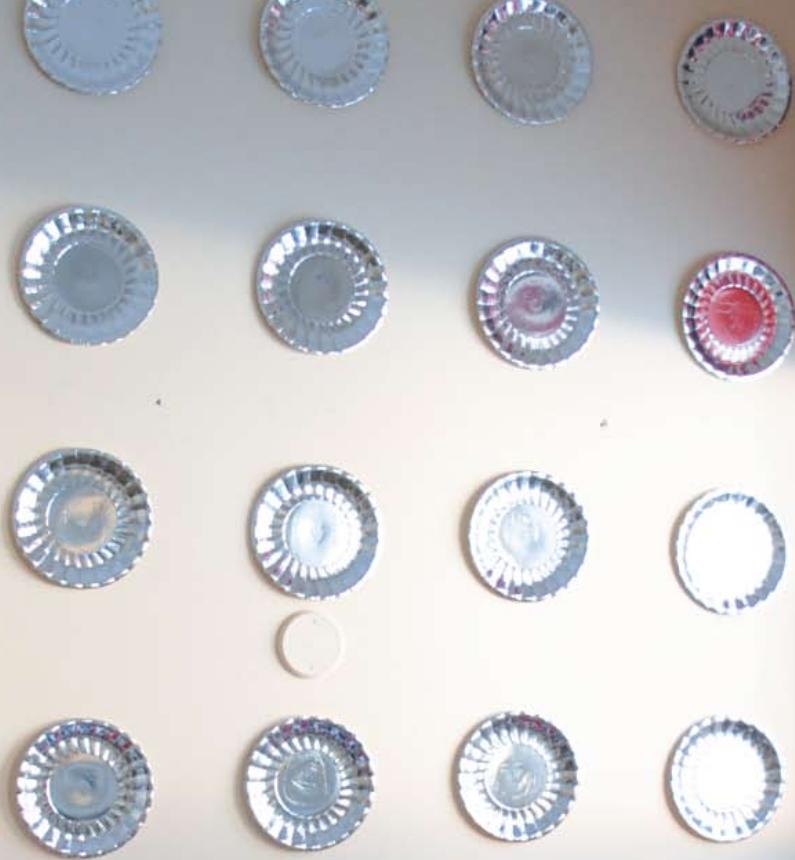
A photograph of a window looking out onto a snowy forest. The window frame is made of light-colored wood. On the windowsill, there are several red, fuzzy balls of varying sizes. One is in the foreground on the left, and others are on the right, some resting on a striped cushion. The text is overlaid on the bottom left of the image.

Yksilöllisyydenedistäminen +
Terapiapallot + Hertta,
PoSan osastot 1 ja 2

Piirteet,
Seniorineuvola

Omakeuva,
Seniorineuvola

A photograph of a modern lounge area. In the foreground, two yellow armchairs are visible. The left chair has a red cushion with a white geometric pattern. The right chair has an orange cushion. Behind the chairs is a glass wall with a decorative pattern of stylized flowers in orange, blue, and green. Through the glass, a brightly lit interior space is visible, featuring a wooden slat ceiling and a person in a wheelchair. A large, dark, abstract sculpture is mounted on the wall in the background.

Baskerilainaamo, Timantti,
Kuntoutuskeskus Kankaanpää

Kylä,
Kuntoutuskeskus Kankaanpää

A waiting area in a rehabilitation center. The room features a long green sofa with orange pillows and a wooden chair with a light-colored seat. The wall is decorated with a colorful banner of children's drawings and a red heart. A blue handrail runs along the wall. In the background, there is a wooden railing and a window.

Ilmoja pidelleet,
Kuntoutuskeskus Kankaanpää

LOVE,
Kuntoutuskeskus Kankaanpää

Kokemusmaalauk,
Kuntoutuskeskus Kankaanpää

Ihmisen kotilo,
Toukolanhovi

Niityllä,
Palvelukeskus Iltarusko, Karvia

Kapiot,
Kielokoti, Jämijärvi

Vaihe 3: Lopuksi

100LS-toiminta päättyi maaliskuussa 2011. Kokeellisena kehitystoimintana hankkeen loppumetreillä helmi-maaliskuun vaihteessa järjestettiin yksityisellä sektorilla laulutyöpajoja. Työpajoja markkinoitiin pohjoissatakuntalaisille palveluasumista tarjoaville yrityksille. Työpakonseptista innostuivat Onnikoti Jämijärvellä sekä Koivurinne Kankaanpäässä.

Molempiin toteutettiin kokeellinen, useampia käyntejä sisältävä sekä asumisyhteisön tunteja kuvaava poikkitaiteellinen työpajamalli. Avoin ja kiireetön malli tuntui sitouttavan asukkaita myönteisesti ja vastaavan hyvinkin osallistuvien laitosten viriketoimintatarpeisiin.

Onnikodin ja Koivurinteen työpajojen aikana vaihtelua päivärutiineihin sai myös henkilökunta, sillä asiakkaiden sitoutumisprosentti taide toimintaan oli molemmissa paikoissa hyvin korkea.

Sata Lämmintä Sydäntä -toiminnasta sekä hankkeen konseptista kerättiin palautetta yhteistyökumppaneilta ja työpajoihin osallistuneilta.

Kaikenlaiseen palautteeseen kannustettiin. Myös kritiikki oli tervetullutta, sillä se kertoi, mitä toiminnassa pitää kehittää.

Sata Lämmintä Sydäntä oli ensimmäinen tällä alueella ja näillä toimijoilla toteutettu kulttuurialaa ja hoitoalaa yhdistelevä kokeellinen konsepti.

Konseptin toivotaan luoneen pohjaa yhteistoiminnan kehittämiseen sekä alueellisesti Pohjois-Satakunnassa että valtakunnallisesti.

100LS-toiminnasta oli kirjoituksia useissa lehdissä, mikä on osoitus hyvästä tiedottamisesta mutta myös siitä, että tiedotusvälineet pitivät hoitolaitoksissa järjestettyä taide toimintaa tärkeänä ja uutiskynnyksen ylittävänä asiana.

Palautekyselyyn vastanneiden yhteistyökumppanien kanta 100LS-toiminnan onnistumiseen on selkeä ja yksimielinen. Sata Lämmintä Sydäntä -hankkeen tavoitteena ollut hyvänolon tuottaminen hoiva- ja hoitolaitoksiin toteutui.

Arkirutiineiden välissä tapahtuvat taideinterventiot olivat tuomassa positiivisia

tunne-elämyksiä sekä uusia kokemuksia niin laitosten asukkaille kuin myös henkilökunnalle.

Palautteesta käy yleisesti ilmi, että toiminnan rakenne oli selkeästi esitetty ja hyvin tiedossa sekä tiedotettuna yhteistyökumppaneille toiminnan alusta saakka.

Henkilökunta koki kiinnostavaksi organisaatioiden välisen yhteistyön, toimialojen lähentymisen sekä tutustumisen erilaisiin työnkuviin.

Potilaissa ja asukkaissa nähtävät työpajojen vaikutukset olivat henkilökunnan palautteiden perusteella käsinkosketeltavia. Vapautumista, innostusta sekä lisääntynyttä yhdenvertaisuudentuntoa oli huomattavissa osallistuneiden keskuudessa oman taiteellisen työn arvostuksen kautta.

Koko yhteisön osallistuminen toi esille toiminnan mielekkyyden ja tätä kautta myös osallistuneet tahot kokivat halua taidetyöpajojen jalkauttamisesta osaksi arkea.

100LS-työpajat saivat aikaan myös osallistujamäärän lisääntymistä organisaatioiden omaan viriketoimintaan.

Hankkeen päättymisestä huolimatta 100LS-toiminta jatkaa olemistaan hoitolaitoksille lahjoitettujen näyttelytöiden merkeissä.

Positiiviset tulokset hankkeesta jäävät kannustimeksi työn jatkamiselle sekä kehittämislle.

Tämä julkaisu palvelee ennen muuta 100LS-hankkeen yhteistyökumppaneita ja tiedottaa olemassa olevasta tarpeesta viedä sosiokulttuurista toimintaa eteenpäin.

Julkaisun avulla halutaan osoittaa erilaisten taidetta soveltavien hankkeiden vaikutus laitoksissa ja tätä kautta saada yhä useampi kiinnostumaan ajankohtaisesta aiheesta.

Sata Lämmintä Sydäntä -konsepti jää tällä erää uusiutumaan sekä odottamaan uutta tulemistaan seuraavan luovan hyvinvointihaasteen parissa.

100LS-näyttelyn teokset ovat nähtävillä hankkeen blogissa osoitteessa:

satasydanta.blogspot.com

Lähteet

Juhantalo, Liisa 2007. Taide hoitaa. Pori: Satakunnan ammattikorkeakoulun raportti 5/2007.

Hohenthal-Antin, Leonie 2006. Kutkuttavaa taidetta, taidetoiminta seniori- ja vanhustyössä. Jyväskylä: PS-kustannus.

Rauhala, Lauri 2005. Ihminen kulttuurissa, kulttuuri ihmisessä. Helsinki: Yliopistopaino.

Seppänen, Marjaana, Karisto, Antti & Kröger, Teppe (toim.) 2007. Vanhuus ja sosiaalityö. Sosiaalityö avuttomuuden ja toimijuuden välissä. Jyväskylä: PS-Kustannus.

020
V92
DISC

♥ VALO 🌐

Ihminen
ON
Suomen Keskus
-JOTA

MMLUTTAA

LA

...E...

...p...

Teokset

Sisar hento valkoinen
kovetettu kangas
2010

Sateenkaari
kovetettu pitsi
2010

Sydäntöhtöri
puuvillakangas, vanu
2010

Pehmeässä varjossa
kangas, vanu, metalli
2010

Rukousrullat
kirjutut nenäliinat, puu
2010

Yksilöllisyydenedistä-
miskeskus
muovilaatikot, printtimateri-
aali, akvarellipaperi
2010

Terapiapallot, Hertta
kangas, villalanka, vanu
2010

Piirteet
kipsi, akryylimaali
2010

Omakeuva
paperilautaset, lyijykynä
2010

Baskerilainaamo, Timantti
baskerit, huopa, vanu, naulak-
ko
2010

LOVE
paju, rautalanka, juuttinaru
2010

Kylä
savi
2010

Ilmoja pidelleet
huopa
2010

Kokemusmaalaus
cotton duck, akryylimaalit
2010

Ihmisen kotilo
video
2010

Niityllä
kangas, vanu
2010

Kapiot
kangas, kaisla
2010

Sata Lämmintä Sydäntä on Satakunnan ammattikorkeakoulun hallinnoima Leader-hanke, jonka toiminta-aika oli 1.4.2010–31.3.2011.

Hankkeen päätavoitteena oli hyvinvointia, luovuutta ja kommunikaatiota pohjoissatakuntalaisissa hoitoalan organisaatioissa lisäävän konseptin luominen.

100LS-toiminnalla kannustettiin hoitosektoria hyödyntämään paremmin työntekijöiden sekä asiakkaiden luovaa kapasiteettia parantamaan omaa toimintaympäristöä.

Sata Lämmintä Sydäntä -hanke koostui hoiva- ja hoitolaitoksissa järjestetyistä sydäntöypajoista sekä yhteisötaidenäyttelystä.

ISBN 978-951-633-071-9 | ISBN 978-951-633-072-6 PDF | ISSN 1457-0718

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

KOIVURINNE

Onnikoti